

תקדשה

משמרת הקודש והחינוך

של"ג

בית דין דתנין דתנין בני ברק

ת"ד 100 בני ברק • טלפון: 052-5785000 • פקס: 052-5785218

איגוד

הייתי בואת לאשרי את ספרי הקומיקס לילדים של הרב אברהם אוהיון. הספרים עבדו ביקורת אנשי חינוך גם המלי וגם האוירים, ראוי שלא ידעו בטריות וזים בספרים שאין עליהם פיקוח כלל.

מכתב שנתייה אהבתו וצאצאית יודעי וחורקי... אמכי"ר.

הרב מרדכי בלי

עריכת לשון:
שאל עובדיה פתיה

ניקוד:
יהודית הירשמן

הגהות:
לאה אטון

עיצוב:
הודיה אלמקיאס
סטודיו גרפיט

ציורים:
דן בר לב

עיצוב עטיפה ושערים:
אביעד בן סימון

ניהול גרפי:
אברהם אוהיון

כל הזכויות שמורות
להוצאת 'פה נוף' פוזן
אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים ממנו בשום צורה ובשום
אמצעי אלקטרוני או מכני
לרבות צילום והקלטה
ללא אישור בכתב מהמוציא
נרס בישראל תמוז תשפ"א
Printed in Israel

סטודיו "יקרות"

מציע שירותי הוצאה לאור:
מקצועיים במתן גימור גבוהה:

כתביה, הקלטה, עריכת עטיפה, עיצוב תמונות, נקודי, עימוד, עיצוב עטיפה, עיצובים גרפיים והדפסה.

לקבלת הצעה 050-4164500

חדש!

החנות הוירטואלית
הגדולה בעולם!

ניתן להשיג את כל ספרי
הרב אברהם אוהיון
וכן כל סוגי הספרים בעולם
לציבור הדתי

בפ"ל: **050-4164-500**

באתר: **ohayon-books.co.il**

*למחבר אין כל קשר לאתר

ספינת טיטניק

ספור השנעחה מפלא הקונשר בין עלייתם של הרב משה זלם ונתלמידיו לארץ ישראל לספרים המרטיטי והמרגש של הקצין הפרטי דיוויד ואביו.

מאת: **אברהם אוהיון**

ציורים: דן בר לב

עריכת לשון: שאל עובדיה פתיה

טע.אז.זי.ע

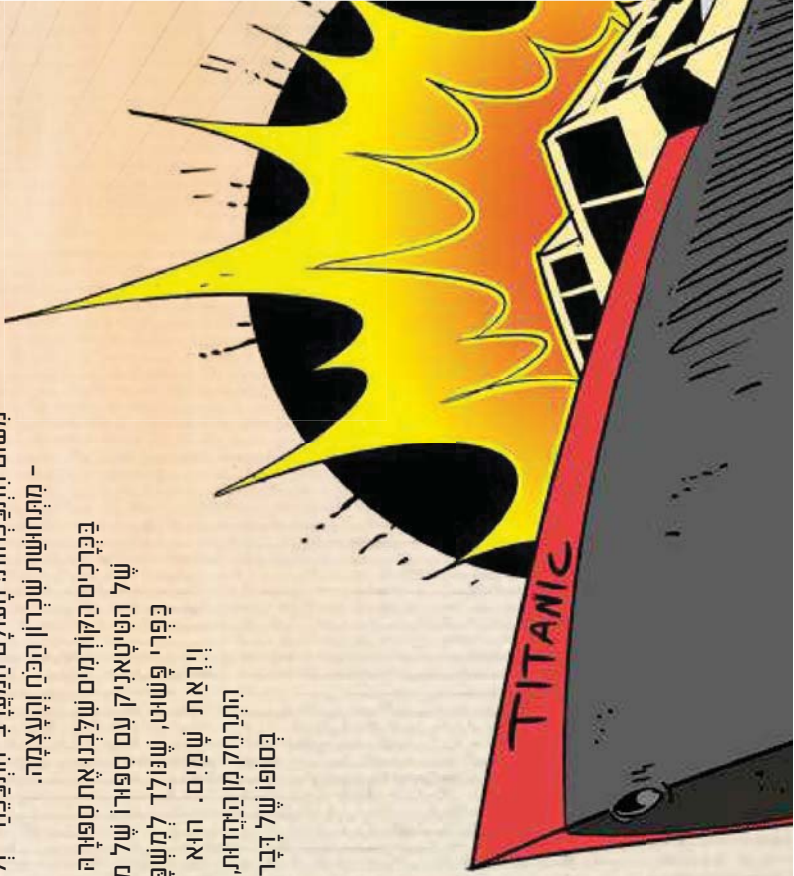
הפטיטאיניק, ספינת הענקי, הימה ונוחיה סמל ועודות לאזלת ידו של האדם. באותם ימים העצימה ספינת הפאר את מחשבת שכרון הכח בעולם המערבדי, שפן בוני הפטינה היו בטוחים שישום כח בעולםם לא יוכל לה.

נכבדי, אותו דור, עשירים מפלגים ואנשים רמי, מעליה, מהרו להרשם להפלגת הככורה. אלו שזכו להצטרף להפלגה, ראו בכף אות וסימן למעמדם המכבד, וכל אלו שלא זכו לכך ונותרו על החוף - הביטו בבהם בזוהרה מהולה בהערכאה.

אך מחשבת שכרון הכח לא ארכה זמן רב. הפטינה האדירה וההצמחית התנגשה בשרטון של קרתי. היתה זה לילה אפל, וזמן רב ארוך עד שהצנדיטים היוחוחים הבינו כי הם נחטפים בסכנת חיים...
 הזחוחות עלתה לנטוע הפטינה בדמים קרבים. האסון הנורא שהתרחש באותו לילה, גבה את חייהם של למעלה מאלף בני אדם. רק קטע מישובי הפטינה נצלו ממזות.

אך יותר מן האסון שבמותם של בני האדם, הימה בטכיעת הפטיטאיניק משום התפחחותי העולם המערבדי, התפפת - וזו לזמן מה - מחוחות שכרון הכח וקוצמה.

בכרכים הקולדמיים שלכנואת ספורה ההיסטורי של הפטיטאיניק עם ספרו של מיושי, נער פפרי פשוט, שנוכד למשפחה ענייה ויראת שמים. הוא התעשר, התחלק מההירויה ושכ אליו בסופו של דבר.

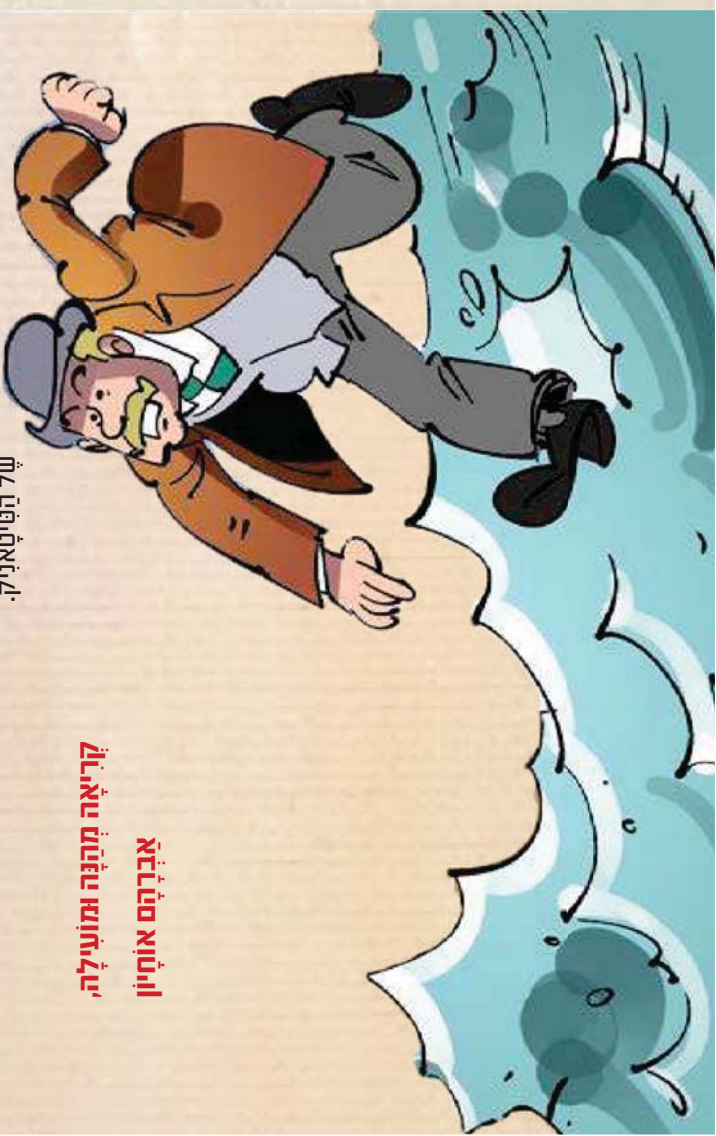

מיושי, הופך לדבר משנה ולם ומקום ושירה. לאחר תקופה הוא עוזר עם ישיבתו לזלצבורג שבאוסטריה, כדי להפיץ שם את אור התורה. נראה כי און תקופה טובה מהו בעבור ר' משה, ברוחניות ובגשמיית.

אולם אז פורצת השואה הנוראה, ורפי משה אז מוצא עצמו עומד בראש הגטו המזלם בזלצבורג.

בתקופת השואה עובדים רפי משה ותלמידיו תלאות, אולם יד ההשגחה מלווה אותם בכל צעדיהם. אלא שדיומה כי הדיפתאוחותם אינן מסתמכות גם לאחר השואה הנוראה.

בכרכים אלו נעקב אחר עליותם של רפי משה ותלמידיו ארצה. באנית מעפילים רועיה, לא לפני שרפי משה דואג להשיב טובה פחת טובה לדון במוצי, האיטיקי, בספור השגחה מפלא ותרומה, הנעוץ גם הוא, איך לא, בקורות אותו לילה גרלי על ספונה של הפטיטאיניק.

**קריאה מהנה ומוטיבליה,
 אברהם אוניון**

פּרולויג

מוקושי קאצויר ג'דל בכפר הקטן והשקט עם בני משפחתו, אולם הוא לא העלים עם הימים הפשוטים שחיו הוריו. הוא שאף תמיד לגדל ולהתעשר. וכאשר הצליח בכך, החל מתרסק מצד מתצבמו.

באותו זמן יצאה הטיטאניק להפלגת הבכורה שלה, ומיושני בקושי להצטרף להפלגה, כראה לעשירי רם מעלה פמותו. אולם שם, על הספון מקבל הוא את הפשודה הקרה, כי מר בלוצ'י - עמו קשר את גורלו הכלכלי - פשט את הרגל. מיושני, שאבד את כל כספו ברגע, שאגל את נפשו למת.

ואז, בשעת ערב, סטתה הטיטאניק ממסלולה והתנגשה בזרזון גלגל. הטיטאניק ירדה למצולות, ורק מעט ממנוסעיה נצלו. מיושני, שמצא את עצמו נאחז בכפוס עץ, יחד עם עוד גוי זקן, שב

בתשובה שלמה. ואז הגיעה ישועתו המפלאה, כאשר יוקו, אותו גוי זקן שנאחז יחד עמו בכפוס העץ וכסופו של דבר התגלה כיהודי, קמר לו את מספר הכפוסת הסודית שלו בשווייץ.

כך הפך מוקושי, אחר שנאלץ מן הסבירה, לעשיר מפלג. הוא שב בתשובה שלמה, הקים מסודות חברה וחסד, החל שוקד על התורה ועל העבודה,

הברכות הימים עקר עם ושיבתו לילצבורג שבאוסטריה, כדי להפיץ גיהא את אור התורה.

ואז פורצת מלחמת העולם השנייה, ורבי משה מתבקש להנהיג את הגטו. בימים, גטו בעירו. הגרמנים, שמעונינים להראות לדון בלוצ'י כביד מתנהג גטו, לוקחים אותו לילצבורג, היישר אל הגטו של רבי משה זלם.

שם מבחין בלוצ'י, רבי משה. הוא מצליח להפגש עמו ביחידות ומביע בפניו את רצונו העז להפיר לו טובה. וזאת, משום שבתקופה שלפני הפלגת הטיטאניק גלה מיושני זלם, פי בלוצ'י, האיטלקי, מרגל נגד השלטון בארצו לטובת האמריקאים, ובכל זאת, בהוראת רבו, לא הסגיר מיושני את בלוצ'י לידו השלטונות.

וכך מסיע בלוצ'י, אסיר התודה לרבי משה ולהלמידו להמלך מן הגטו ולהתל בנאצים, עד סופה של המלחמה. אולם לאחר השואה מתברר, כי ההתפרקאות לא תמו. בלוצ'י, מעמד לדיו על שותף פעולה עם הנאצים, ורבי משה ותלמידיו - שקבלו אשרות עליה ומנחת לארץ ישראל - עומדים בפני התלבטות האם לסיע לו במשפטו ולהפסיד בכך את עלותם ארצה.

רבי משה מכריע לצד הכרת הטוב, ועד מהרה מתברר, כי החלטתו מצילה אותו. את משפחתו ואת תלמידיו ומנות בטה בידי מתבקש נאצי, על ספוגה של האניה.

רבי משה ותלמידיו עושים את דרכם לארץ זמן קצר לאחר מכן באניה מעפילים, וכאשר הבריטים מבקשים לאלץ אותם להפליג לקפריסין, מגלה דיויד, אחד הקצינים הבריטים, כי הוא היגד מתוד המכונות של הטיטאניק, שחיוו נצלו על ידי רבי משה זלם.

לפנתה נגאש אלוו אדום המציג את עצמו בידיד המפושטתה

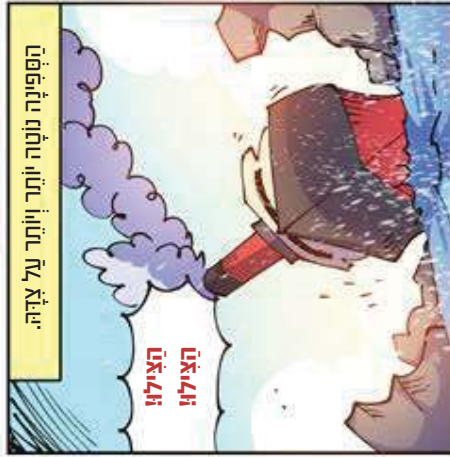
או, אמה העלילת אומו? כל הכבוד לך! נו, ל, אומו, אינ אמסר אומו לקורו, אינ מקיר אומו!

מוישו מוסר לאיש את הילד, ודך להציל את עצמו.

האיש נוסל את הילד וממחר להתחמק.

הספינה נטה יותר ויותר על צדה.

הצילו!
הצילו!

והצ'ייד, ששמו פטר, מתקרב אל הספון.

פטר עזר לי!!!

אינו חמירה. אלם פטר

אציל אוסק, רפאל, רק אם תחטם לי כאן, שגולקת את הכפףי, ואציל אוסק!

נאנא, נאנא

פטר, לכו בקרוב, מה מהמקלות.

טוב? עוד קצת, נאנא, אינ, עוד קצת טוב?

נאז מבטאו אחד הנוסעים, ראובן נשמו. הרפאל המליה על הפטירה

מה זה שם?
רפאל נטה לפלי!

מאזו, יפ, כאשר פטר

שאל רפאל, חתימתו בוחן את של רפאל, וקבטו תציל אומו, פטרו

אבל לפנת מתפוצא אחד הקורים בפפינה.

רפאל! תחיל מעמד! אינ כאן!

אך הוא אינו אנו יאז הפפינה. שרונה עומדת בעתם שחרורו אליה, נבזקת לשום. יום.